

פרשת שמות

"הסנה בוער באש והסנה איננו אכל" (שמות ג', ב').

אמר לו: 'כשם שהסנה בוער באש ואיננו אכל כך המצרים אינם יכולים לכלות את ישראל'.

ביטחון מוצק זה, ששום צר ואויב לא יצליח להפיק את זממו להשמיד את ישראל, היכה שורשים עמוקים בנשמת העם והתרחב והתעמק במשך הדורות.

בה במידה שגברה שנאת הגויים לעם ישראל, הלכה וגברה אמונת העם בנצח ישראל.

במה גנוז סוד קיומו הנצחי של עם ישראל? באותה תכונת הנפש שגינה משה בעם ישראל – "כי עם קשה עורף אתה".

העקשנות וקשיות העורף הן הן שהצילו את העם מצפרני היאוש ושאל התחתיות של הגלות המרה.

(א. ארזי- 'ממעין האגדה')

פרשת השבוע: שרה עברון

שבת פרשת שמות		ימי החול	
הדלקת נרות	16:32	זמן תפילין /טלית	05:48←05:48
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית לימוד מדור לדור (במקביל)		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:15←09:16
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:32	מנחה וערבית	16:40
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	שקיעה	16:52←16:57
צאת השבת	17:28	ערבית	20:10

שבת
שלום

להתחבר לאמת הפנימית

ויגדל הילד ותבאָהו לְבַת פְּרָעָה וְיִהְיֶה לָּהּ לֶבֶן וְתִקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וְתֹאמֶר כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתָהוּ (שמות ב', י'): הילד משה מתבגר בבית פרעה תחת כנפיה של בתו כשהוא מנותק מההוויה החברתית שבחוץ. סיפורנו היה יכול להסתיים כאן: נסיך עברי הגדל בבית פרעה כנגד כל הסיכויים וחי לו באושר ובעושר עד עצם היום הזה.

אבל לא. כוח פנימי דוחף אותו להתחבר אל אחיו שמחוץ לארמון.

וְיִהְיֶה בְּיָמֵים הֵהֵם וְיִגְדַל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחִיו וַיֵּרָא בְּסַבְלֹתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עִבְרִי מֵאֲחִיו. וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיֵּד אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּחֹל (י"א-י"ב): הנסיך הצעיר יוצא מהבועה ונחשף לראשונה לעולות העולם המתנהלות בחסות החוק. הוא אינו משלים עם הפשע המתרחש באין מפריע אל מול עיניו ומחליט 'לטפל באופן מקצועי' במצרי המכה.

הוא מתחזק בדרכו וממשיך לפעול לתיקון העולם: וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִבְרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לְמָה תִּכָּה רֵעֶךָ. (י"ג)

אולם כאן הוא נחשף לעובדות החיים - אין לו שום יתרון בכך שעשה מבחינתו את המעשה הנכון: וַיֹּאמֶר מִי שְׂמִידָ לְאִישׁ שׁוֹר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הֲלֹהֲרֹגֵנִי אַתָּה אִמֵּר כַּאֲשֶׁר הִרְגֵת אֶת הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נִדְעָה הַדָּבָר (י"ד).

ואף גרוע מכך - פעולותיו עד כה פעלו בעיקר כנגדו: וַיִּשְׁמַע פְּרָעָה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגֵּ אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרָעָה (ט"ו).

למרות כשלונותיו, הוא אינו בוחר להתיימש מהמאבק למען החלש ולטעון ש'אין צדק בעולם'. ההפך, משה נמלט לארץ מדין וגם שם הוא ממשיך לפעול באותה הדרך למען בנות יתרו העשוקות שגורשו מהבאר: וַיָּבֹאוּ הָרַעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיּוֹשַׁעַן וַיִּשְׁקֵךְ אֶת צֹאנָם. (י"ז).

משה נשאר נאמן לעצמו ואינו נותן לעולם שמסביבו לבלבל אותו. מבחינתו, פשע הוא פשע, רשע הוא רשע ועל כך הוא אינו מוכן להתפשר. גם כאן, סיפורנו היה יכול להסתיים בנקודה בה זוכה 'לוחם הצדק' להערכה מצדו של כהן מדין, מוזמן לביתו החם, נושא את בתו לאשה, מתחבר למשפחתו, מנהל את עסקיו וחי לו בשלווה. אלא שלא. בגיל 79 משה רק סיים את תקופת ההכשרה לקראת ייעודו האמיתי והוא עצמו אינו מודע לכך.

הקב"ה נגלה אליו באותות ובמופתים, סוקר בפניו באריכות את ההסטוריה, את שליחותו, את עתידו המפואר של העם ואפילו את תכנית הפעולה מול פרעה, ואילו הוא עדיין לא מבין איך כל זה קשור אליו: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֵל-הָאֱלֹהִים, מִי אֲנֹכִי, כִּי אֵלֶךְ אֶל-פְּרָעָה; וְכִי אֹדְעֵה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם (ג', י"א).

משה מנסה להתחבר לתפקיד החדש המוצע לו מפי הגבורה, אבל אינו מצליח, בכל רגע עולה בו חשש חדש: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ לִי מַה שְׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהִים. (י"ג). הקב"ה מזכיר למשה שכוחו הוא במעשה הנכון ולא בהסברים הגיוניים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל מֹשֶׁה אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם (י"ד): ועדיין, משה נשאר ספקן ומעלה עוד ועוד קשיים.

נשאלת השאלה: כיצד זה ייתכן שמשה, בשר ודם, עומד מול בורא עולם הנגלה אליו באותות ובמופתים, ואינו מקבל על עצמו את השליחות בהכנעה? כיצד זה ייתכן שהקב"ה מנסה לשכנע את משה באריכות יוצאת דופן במילים ובניסים ומשה נשאר אדיש ומעלה ספקות?

ובכן, משה פועל מכוח האמת הפנימית שבו והוא יודע היטב שאם לא יתחבר אליה, לא יצליח בשליחותו. הקב"ה הנגלה אליו בכל עוצמתו, הוא עדיין רק כוח חיצוני המנסה לכבוש אותו, אולם הדברים לא באים ממש ממנו.

המפתח להצלחה בכל תחום בחיינו ובעיקר בחינוך, הוא בכך שהאדם יפעל מתוך האמת הפנימית המנחה אותו ולא מתוך הרצון לרצות אחרים, ובמקרה דנן, משה מנסה להתחבר לתפקידו החדש ולא מצליח - הוא אינו בנוי לקיצורי דרך. הוא חושף את חולשותיו מתוך עוצמה כי הוא מבין שעליו לעבור תהליך ארוך ומשמעותי עד שיתחבר לשליחות מכוח עצמו ויהפוך למנהיג.

יורט ק'מלמן

לדבר על עצמך בפתיחות

לדבר על עצמך בפתיחות – צריך ביטחון עצמי.

לדבר על עצמך בפתיחות לפני קהל - צריך גם אומץ לב.

כבכל שנה, גם השנה, כיתה י"א של חברת הנוער מתמידה במסורת ערב המונולוגים. בערב זה מציגות בנות י"א, כל בת בפני עצמה, את אחת מאותן התמודדויות רבות שהחיים מזמנים לנו. יש העושות זאת במונולוג, יש בריקוד, יש הבוחרת לשיר, ויש הבוחרת לספר את סיפורה בסרט. המשותף לכל הבנות היא הדרך האמיצה לפתוח בפנינו צוהר לעולמן הפנימי, לחולשות, לחוזקות, ולדרך ההתמודדות.

עם יד על הלב - כמה מאתנו היו מוכנים לעשות זאת? ועוד על הבמה? לעיני החברות מההווה ומהעבר, לעיני בני המשפחה, משפחות מארחות, וחברי קיבוץ נוספים.

בכל שנה אנחנו מתפעמים מחדש מהיכולת המופלאה הזו שלהן, ונרגשים תמיד מעצם הרעיון, ומהתהליך המדהים שהן עושות. כמובן שהעיקר הוא התוכן של הדברים, ופחות מקצועיות העטיפה ודרך ההצגה. אם כי גם היא לרוב נעשית ברמה גבוהה ומוקפדת.

החידוש השנה הוא בכך שאסתר מרכוס (עו"ס, עלומים) שייסדה את התהליך הזה ואף ליוותה אותו במשך שנים, עובדת היום במועצה האזורית, ותהיה הפעם רק צופה נרגשת מן הצד. השנה לקחו על עצמן את הסיוע והליווי, צוות ההדרכה של השכבה עם העו"ס החדשה שלנו נעמה רוטנברג (סעד), בהכוונה ובימוי של להב תימור מיודענו. וגם השנה אנו מחכים בכיליון עיניים.

ביום שלישי בערב, בשעה 19:00, בחדר אוכל ימין.

הציבור מוזמן, תרגישו בנוח לבוא. לכבוד הוא לנו.

צפר ליפה

מהנצפה הביטחון

כללי:

בימים אלה, הצבא שוקד על הקמת מכשול חדש בנינו לבין רצועת עזה. המכשול כולל יציקת בטון עמוקה מאוד עליה תבנה גדר בגובה 6 מטר וכל המכשול יהיה עם מערכות התרעה במידה ותהייה חציה. מבחינת הממשלה והצבא הקמת המכשול הינה בעדיפות לאומית ולכן מושקעים בו המון משאבים. הירי מרצועת עזה מתבצע ע"י ארגונים קטנים בתוך רצועת עזה ולאחר כל ירי כזה צה"ל מגיב מיידית בירי טנקים ולאחר זמן אף בירי של חיל האוויר. זו הסיבה שלאחר ירי לכיוונינו לפעמים, נשמע את תקיפות צה"ל.

התרעה:

בעקבות התרעות ה"צבע אדום" האחרונות שהיו אצלנו, התגלתה תקלה בחברת ביפר שאחראית על ההתרעה. בעקבות זאת בוצע תיקון זמני למערכת ההפצה, אך עם זאת הם מבקשים שנכניס להם את כל הדיווחיות לצורך צריבה מחודשת. בע"ה ביום רביעי הקרוב, ניקח את הדיווחיות לצריבה. לא בטוח שמהלך זה ישפר את המצב, אך שווה לנו לנסותו. לאחר בירור עם בכיר בפיקוד העורף, בשנה הקרובה כבר לא יעבדו עם דיווחיות של ביפר, אלא תצא מערכת התרעה אחרת לבתים. אני ממליץ לכל מי שיש לו סמארטפון להוריד את היישומון "צבע אדום" (מומלץ במיוחד על אייקון של אנטנה לבנה ברקע אדום) ולהגדיר שם רק את סעד, ובשבתות להשאיר את הטלפון זמין ומחובר להטענה במקום מרכזי בבית. ההתרעות האחרונות שהיו אצלנו היו בעקבות הפעלת מערכת כיפת ברזל ולא מכיוון שכוונה אלינו רקטה, לכן ההתרעה הגיעה סמוך לשמיעת השמדת הרקטה ע"י כיפת ברזל.

מרכיבי בטחון:

מרכיבי הביטחון עוברים שיקום משמעותי ע"י המועצה ופיקוד העורף בניהם שיקום אזורים בכביש העוקף שהיו משובשים והרחבת שולי הכביש. ביקשנו להחליף גם את מעביר המים בעיקול החממות, הנושא כרגע בבירור במועצה ולכן העבודות מתעכבות. גדר אינדקטיבית (התרעית) - בניית מרכיבי ההתרעה על הגדר בעיצומם הכוללים גלאי זעזועים שמוקנים על הגדר (קוביות שחורות), תלתלית על הגדר, מסרק תת קרקעי מתחת הגדר ומסרקים עם גלאים על מעבירי המים. כל המערכת תהייה מחוברת למכשיר נייד שיהיה אצלי וברכב בטחון, במחשב בביתן השמירה, ובמחשב שבחמ"ל בבסיס נחל עוז. הצפי לסיום הקמת הפרויקט וכניסתה לעבודה, הוא תחילת פברואר. לאחר מאמצים הצלחנו לאשר את החלפת השער שדות עקב היותו ישן, עם הרבה תקלות, וצר מידי עבור שימושי המשק. התקציב להחלפה יגיע מפקע"ר והביצוע יהיה ע"י המועצה. בינתיים אין צפי לתחילת העבודות ואנו מקווים שההחלפה תצא לפועל לקראת אמצע 2018.

צוות בטחון:

לאחר מספר סוגיות שהיו צריכות בירור מעמיק הוקם צוות בטחון הכולל את ליאור אייל, חופני דנין, יצ רסיס-טל, כרמל הלפרין ויצחק שלומי. חלק מהדברים שהצוות דן בהם הוא שינוי שיטת השמירה בקיבוץ - ההחלטה היתה להשאיר את השמירה כמות שהיא. לאחר כניסת מערכת ההתרעה על הגדר לעבודה, נקיים דיון נוסף ע"מ לבנות שיטת עבודה שתהייה רלוונטית לנוכח המערכת החדשה.

כיתת כוננות:

הכיתה עוברת אימונים כדי להיות רלוונטיים בעת הצורך. בפברואר, כלל חברי הכיתה יעברו אימון של יומיים בבסיס אימון פיקודי לכיש. האימונים כוללים ירי אישי, תרגילים טקטיים, ותרגיל ביישוב בשיתוף עם הצבא. כחלק מהתהליך, הוקמה יחידת מילואים של כיתת הכוננות בה הם מבצעים את שירות המילואים שלהם. הצלחנו להעביר חלק נכבד מחברי הכיתה שלנו ליחידת מילואים זו, מה שיאפשר לנו בעת אירוע ובחירום לגייס אותם במהירות האפשרית ולהבטיח את הישארותם בקיבוץ. עדיין יש מקום ביחידה זו ולכן, אם יש חברים נוספים מהקיבוץ שמעוניינים לבצע את שירות המילואים שלהם בקיבוץ, נא לפנות אלי. בתקופה האחרונה וכן בשבוע שעבר, צה"ל מתרגל בקיבוץ, יחד עם נציגי כיתת הכוננות טכניקות ייחודיות של התמודדות עם אירוע ביישוב.

כיבוי אש:

התווסף אלינו למערך הכיבוי, גרור כיבוי אש שהגיע מהמועצה. בנוסף לצוות הכיבוי הקבוע בפיקודו של דני יום טוב (הכולל את דביר לוי, יואל עברון, זיו יערי צור גולן, וניצן ברביץ) ועם סיוע של תיכוניסטים (סתיו קסלר, הראל ליכטר, עמית זיו, אמיתי וידס ויותם אריאל) התווספו גם 2 תלמידים מכיתה י"א (דור רידר ונדב דנין). בחנוכה צור גולן העביר אימון והסמכה לחברי הצוות על כלל אמצעי הכיבוי המגוונים והמתקדמים שיש לנו. לקראת פורים נבצע הדרכות לכלל תושבי וחברי הקיבוץ על מניעה וכיבוי אש בסביבה הביתית. כמו כן, כלל המטפים ועמדות כיבוי האש בקיבוץ עברו ריענון והוקמו עמדות כיבוי חדשות בשלב ב' וליד ביתו של אדו פולק. הציבור מתבקש לא לגעת ולפתוח את העמדות אלא רק במקרה חירום, במידה ויש חברים שיודעים שהמטפים ליד ביתם תקולים או ריקים נא לעדכן אותי או את דני יום טוב.

איסוף דיווחיות

בעקבות התקלה שהייתה בדיווחיות בעת התרעות ה"צבע-אדום" האחרונות, חברת ביפר מבקשת לבצע צריבה מחודשת של כלל הדיווחיות בקיבוץ.

לשם כך הנכם מתבקשים להעביר את הדיווחיות **עד יום שלישי 9/1/18**, לאחת מהנקודות הכתובות מטה. את הדיווחיות יש להכניס לשקית יחד עם המטען ולכתוב את שמכם על פתק מצורף.

נקודות להשארת הדיווחיות:

- 1) אצל יהל מנהלת משרד הנהלת הקהילה
- 2) בתיבת הדואר של הבטחון
- 3) בארגז שנמצא בחדר נהג בית וארון מפתחות הרכב.
- 4) בבודקה של השומר בער החדש.

ביום רביעי בבוקר נשלח את כלל הדיווחיות לצריבה מרוכזת.

נ.ב. מומלץ בינתיים ובכלל להוריד את היישומון "צבע אדום" (ריבוע אדום ובתוכו אנטנה), ולהגדיר את סעד בלבד.

בתקווה לימים שקטים יותר

אריאל מאיר סאסי

רבש"צ סעד

עשרה בטבת בבית הספר דצת

ביום חמישי, עשרה בטבת הייתה לי הזכות להיות נוכחת בבית הספר, בטקס מיוחד ביותר. הנושא היה "יהודים שהצילו יהודים" וזה התחיל מירמיהו הנביא בתקופת בית ראשון שבנבואותיו רצה להציל את העם מחורבן. על הבמה מול הנביא עמדו אנשי העם וניסו לשכנע אותו שיחדל כי הוא מסכן את עצמו (כפי שידוע לנו), אבל ירמיהו רצה את טובת העם ולא חשב על טובתו שלו. אחרי הנביא עלה לבמה רבי יוחנן בן זכאי שמספר לתלמידיו על תכניתו לצאת מהעיר הנצורה בארון קבורה כדי להקים מקום לימוד לתורת ישראל כדי שהיא לא תאבד. תלמידיו חוששים מן התכנית ומנסים לשכנעו לבלתי עשותה, אבל רבי יוחנן עומד על דעתו לטובת עם ישראל והתוכנית מצליחה.

בהמשך, מגיעות התמונות מתקופת השואה בה מספרים על הרב גאון מגרבה שהציל את קהילתו ועוד סיפורים דומים. לאחר סיפור זה, מגיעה ההמחזה של הרב הרופא נתן קאסוטו הי"ד אותו גילם נכדי ינון. היו שם נזירות שאספו ילדים, הורים שהיססו אם למסור את ילדיהם לנזירות והשכנוע הכל כך יהודי שהרב שכנע אותם. בסוף מגיע הקלגס שעוצר אותו.

לאחר מכן עלו לבמה מסגרות ובתוכן תמונות של חיי היהודים טרום הזוועה, ילדים משחקים, חתונה יהודית, הורים וילד המושך אחריו כלבלב ועוד. בסוף המופע, נתבקשנו, המשפחות של המצילים שהוזכרו לעלות לבמה כשגבנו אל הקהל. סיום הטקס לווה בלימוד משניות, קדיש וא-ל-מלא רחמים, התקווה ואני מאמין.

את כל הטקס הובילו ילדי כיתה ז' במסגרת תכנית שורשים עם המחנכים נטע בר שלום, אסתר קאופמן, עדי סאסי ונועה פישביין, וכמובן תרצה אורן כתבה את הטקסטים ונגה ויס הובילה את הבימוי. אני מוכרחה להוסיף שהייתי בהרבה מאד טקסים בבתי ספר ומעולם לא ראיתי טקס כל כך מושקע, רציני ועמוק.

עשרה בטבת-1610-1611

כשר"ת

מה זה פשר"ת?

אולי פקיד שומה שרון תיכון?

אולי פרקליטה של שרת התרבות?

ואולי פלוגת שועלי שמשון רכשה תותח?

לא ולא! כל הפתרונות המוצעים הם פשר"ת!... כלומר: פענוח שגוי של ראשי תיבות.

השימוש בראשי תיבות היה נפוץ בימי קדם, כי הנייר והדיו – או חומרים אחרים ששימשו לכתיבה היו יקרים ולכן היה חשוב לחסוך בהם. בימינו, נמשך השימוש בר"ת מכח האינרציה מצד אחד – ובצבא עקב הצורך לחסוך זמן. בצה"ל הגיעו אף למדרגה גבוהה של ר"ת, כאשר לעיתים קורה שיש ר"ת בתוך ר"ת... להלן דוגמה מן המציאות: בימי "ההמתנה" לפני מלחמת ששת הימים, כשישמתי מזכיר פנים, בא אלי יום אחד שלישי החטיבה שחנתה בסביבה ובפיו משאלה: אנא פנו את שדרת הקזוארינות אשר בין הרפת והלולים, אנו מבקשים להחנות שם את הפחח. לתומי סברתי שהפחח הוא זה שמתקן את מעטפת כלי הרכב לאחר תאונת דרכים. לתמייתי מדוע נזקק הפחח לכל השדרה, השיב השליש שמדובר בשבעה כלי רכב. למראה פניי השואלות ולפני ששאלתי, הוא

אמר. פחח זה בראשי תיבות... והסביר – פלוגת חרף חטיבתית. כמובן ששאלתי מה זה חרף? – אה, אתה לא יודע? חר"פ זה חיל רפואה. כך שהגענו לר"ת בתוך ר"ת...

הבעיה נוצרת, כאשר לאחר זמן רב, לעיתים מאות שנים לאחר כתיבה בר"ת, יש מקום לטעות בפענוח ראשי התיבות. להלן נפגוש בכמה מהתופעות של פשר"ת, הן בסידור התפילה והן בספרות התשוב"ע. (אתם רואים שגם אני נסחפתי לשימוש בר"ת, על אף שהנייר והדיו אינם יקרים כבעבר ועל אף ששחררתי מצה"ל לפני שנות דור...).

כידוע, הרבה הגר"א (הגאון ר' אליהו מווילנה) לתקן גרסאות שהיו שגויות בספרי הקודש. ייתכן גם, שתיקונים שאחרים הציגו יוחסו לגאון זה. להלן דוגמה: רש"י על הפסוק מקריאת שמע: "ושמתם את דברי אלה על לבבכם..." (דברים יא, יח) אומר: "אף לאחר שתגלו היו מצויינים במצוות, הניחו תפילין, עשו מזוזות – כדי שלא יהיו בעיניכם חדשים כשתחזרו". משמע, שחיוב מצוות תפילין ומזוזות בחוץ לארץ אינו אלא משום "שלא יהיו חדשים בעיניכם כשתחזרו". דבר זה תמוה, משום שכל מצוה שאינה תלויה בארץ, נוהגת בין בארץ ובין בחו"ל. לשם פתרון התמיהה, מוצע בשם הגר"א הפתרון הבא: רש"י במקור כתב בר"ת: ה"ת, ע"מ - כשהכוונה היא: הפרישו תרומות, עשרו מעשרות, כדי שלא יהיו כחדשים וכו'. מי שבאו אחריו, התכוונו להקל על הקוראים ולפענח את ראשי התיבות. מכיוון שבסמוך מדובר בפסוקים הבאים על תפילין ומזוזות, הניחו בטעות שזה פתרון ראשי התיבות...

הסיפור הבא אינו בשם הגר"א. בבבלי בשבת קי"ח מובא: "אמר ר' יוסי – מעולם לא עברתי על דברי חברי, יודע אני שאיני כהן ואילו אמרו עלה לדוכן, הייתי עולה" ורבו המנסים לפרש איך ייתכן שר' יוסי לא חשש לעבור על "לאו הבא מכלל עשה" בעל "משך חכמה" ר' מאיר שמחה הכהן מדווינסק, מציע שר' יוסי לא התכוון לעלות ולברך – אלא לעלות לדוכן בלבד. הצעה אחרת אמרה, שזה מקרה של פשר"ת, וזה ההסבר: במקור היה כתוב כך – יודע אני שא"כ, ואילו אמרו לי חבריי וכו'. הכוונה במקור היתה: שאיני כדאי, לא שאיני כהן, והדוכן המדובר אינו זה שעליו עומדים הכהנים בברכה, אלא הדוכן שעליו עומדים גדולי החכמים בדרשם לפני הציבור... גילוי נאות א': הדחף לכתוב על נושא זה דווקא השבוע, נגרם עקב שיעורו של הרב ארי בליל שבת, בדיוק על אותו הנושא.

גילוי נאות ב': הדוגמאות דלעיל הן מ"ילקוט פירושים לתורה" מאת חו"מ (חותני מורי), ר' יצחק הלפרין זצ"ל. גילוי נאות ג': כאשר הדסה ואני שהינו בשליחות בברית המועצות לפני כ-25 שנים לערוך "סדר" וללמד עברית ו"ציונות", שאלתי יהודי מבוגר נחמד ששמו היה כץ – האם הוא כהן. תשובתו היתה: בוודאי, הרי שמי כ"ץ. חזרתי ושאלתי – האם אתה עולה לדוכן? כן, השיב. לא רציתי להיות "נודניק", אבל בכל זאת הרהבתי לשאול: ואתה יודע מה לומר? מה הבעיה, השיב באידיש עסיסית. הרי אתה מקריא לי... נחה דעתי. והנה הגיע א' דפסח. היהודי שלי מתעטף כראוי בטליתו ונעמד לפני ארון הקודש. כאשר מגיע הזמן לברכת כהנים, הוא שומר על זכות השתיקה... הגבאי לוחש לו (באידיש כמובן) אמור כבר את הברכה! והוא ממשיך בשתיקה רועמת. רק אחרי מספר פעמים, "נפל לי האסימון" והבינותי שהגבאי מתכוון אלי ולא אל הכהן, שאם הכוונה לכהן – היה לוחש לו ברוסית... עמדתי בשליחות ההיא מספר פעמים בהתלבטויות הלכתיות, כאשר נאלצתי ל"פסוק" לעצמי - אך הפעם נקלעתי ללחץ זמן, כאשר כל הקהל (שמנה כתריסר גברים ושלוש נשים) מצפה. אז נזכרתי באותו סיפור על ר' יוסי, (בזכות ספרו של חמי, אין לחשוד בי בבקיאיות מופלגת...) החלטתי להתעלם מן האפשרות של פשר"ת שזכרה לעיל. הוספתי לכך את העובדה שאף על פי שאיני כהן – נכד אני לכהן. וכך, לאחר התלבטות בת ארבע שניות, בירכתי את ברכת הכהנים.

מהלך הפעולה

חלפה עברה לה שנה אזרחית והחלה לה שנה אזרחית חדשה. התחלה חדשה היא זמן טוב לבדיקת העבר, למידה, תחקור והפקת משמעויות להמשך. כך גם אנו במשק עסוקים בימים אלו בהערכות לגבי סיום שנת 2017 והכנת תכניות העבודה בענפים לשנת 2018.

תאגידיים ומבנה ארגוני

כזכור החלטנו במהלך 2017 על שינוי המבנה הארגוני ולקראת סוף שנת 2017 התחלנו להוציא החלטות אלו אל הפועל. אישרנו את איוש דירקטוריון תאגיד האחזקות. התאגיד התכנס כבר ארבע פעמים לדון ולהחליט בנושאים שעל הפרק וכמובן להתחיל לדון ולאשר את תכנית העבודה לשנת 2018, לפני הבאתה לציבור.

שוב נזכיר את חברי הדירקטוריון שנבחרו: יו"ר הדירקטוריון – אורן ברנע (מתוקף תפקיד), מזכיר הקיבוץ - זבולון כלפה (מתוקף תפקיד), מתניה רפל, רענן תימור, אלון קסלר, קרן בוברובסקי, נעם אבן חן והמוזמנים הקבועים לדיונים: חשב, גזבר ומנהל המשק. נמצא על הפרק צירוף אדם חיצוני נוסף, אורן ברנע - היו"ר הכלכלי עוסק באיתורו. ישנם מספר שמות על הפרק והנושא יובא לאישור הציבור בהקדם.

דירקטוריון תאגיד האחזקות מינה את דירקטוריון החקלאות שמתחתיו וזה התכנס כבר פעמיים לדון בתוכנית העבודה של ענפי החקלאות. חברי הדירקטוריון שנבחרו הם: יו"ר הדירקטוריון – כרמל הלפרין (מתוקף תפקיד), גלעד אלטמן (חיצוני) איציק לייכטר, יענקוש זיוון, אורן צרפתי, דובי גינזברג, אודי שהם, חיים לנדסמן וסלעית לזר. אנו בתקופת למידה של עבודה במבנה החדש ואני תקווה שאכן המהלך יוכיח את עצמו והתוצרים יהיו בהתאם.

לול הפטם

לול הפטם הוא ענף וותיק בסעד, ענף זה במשק הישראלי נמצא במשבר מאז ביטול ההסדרה ובעצם, שם המשחק היום הוא להיות חלק מהתארגנות גדולה. ההתארגנויות בענף זה רובן ככולן מתחילות ביצרני התערובת והם למעשה שולטים בענף ומכתיבים את המהלכים בו. עם ביטול ההסדרה קיבלנו בסעד החלטה על התקשרות עם משחטה אחרת מזו שאיתה עבדנו.

המהלך לא הוכיח את עצמו ובעצם לאורך כל המדגרים בתקופה זו הפסדנו כסף. נוסיף לזה את מצב המתקן הישן שלנו – מתקן שנבנה לפני שנים רבות כאשר הלול החדש גם הוא כבר בן 30 ומעלה. בסופו של דבר השיקול הכלכלי הכריע את הכף ובהחלטה שקולה ועניינית בשיתוף מנהלי הענף בני אחיטוב ואשר עברון החלטנו על סגירת שלוחת הפטם.

המדגר האחרון הסתיים בסוף 2017 ומאז אין תרנגולות בלול הפטם. הצוות עסוק בניקוי הלולים ומכירת הציוד לקראת הפיכת אזור זה לאזור מחסנים. תם פרק לול הפטם במשק סעד. אנצל הזדמנות זו בכדי להודות לבני ואשר ולכל צוות הלול בעבר ובהווה.

עדכון גזר

ההתארגנות עליה דיווחנו קמה. זו עובדה קיימת. ישיבות עבודה קבועות נערכות ברמות שונות. פורום מנהלי משקים, פורום מנהלי תחנות, פורום שיווק ולוגיסטיקה.

אנו עסוקים בשלב זה עדיין בייסוד ומיסוד התהליכים, קביעת נורמות עבודה ויצירת צעדים בוני אמון. המשקים שבשלב זה כבר בתוך ההתארגנות הם אור הנר, דורות, סעד ואבשלום. עלומים גם הם על דרך המלך להיכנס ואנו מקווים שגם יח"מ יכנסו בעתיד הקרוב בצורה מלאה או חלקית.

אין ספק שמדובר במהלך מורכב ומסובך. אך עם זאת, מהלך שלדעת השותפים, יביא ערך מוסף ויאפשר מצב בו התמורות בגין הגזר יהיו טובות יותר לרווחת כולם. המהלך על פרטיו נידון בדירקטוריון תאגיד האחזקות שלנו, שאישר אותו.

במהלך השבוע האחרון נערכו ראיונות בהתארגנות למספר מועמדים לתפקיד מנכ"ל ההתארגנות. ככל הנראה, בטווח של השבוע שבועיים הקרובים, יוחלט על מינוי המנכ"ל להתארגנות. אין ספק שזהו שינוי אך בהסתכלות קדימה נראה שזהו שינוי שטוב שאנחנו חלק ממנו.

החלפה

במהלך ארבעת החודשים האחרונים זכיתי לשבת במשרד מרכז המשק עם רענן לתקופת למידה וחפיפה. בתקופה זו חשף רענן בפני את מורכבות התפקיד ואת שלל הנושאים עליהם אמון מרכז המשק. החפיפה עם רענן הייתה תקופה מרתקת ומורכבת. תקופה בה התעסקנו זמן רב (ועדיין מתעסקים) בגזר, בבניית תכנית העבודה, בכניסה ומיסוד ההתארגנות הדרומית ועוד. אך לא רק בגזר עסקנו, הפעילויות בסעד מרובות ומגוונות. חלקן דורש משאבי ניהול רבים וחלקן פחות. המשימות המונחות על שולחן מרכז המשק רבות ומגוונות ובתקופה זו הן היוו חלק מהחפיפה. זו לי פעם שניה שרענן חופף אותי לתפקיד. הראשונה הייתה לתפקיד מנהל אתר היצור של סיפן בצפון קרולינה והשנייה עכשיו כאן לתפקיד מרכז המשק.

היום כאז, החפיפה התאפיינה ביסודיות רבה, סבלנות, מקצועיות ולמידה משמעותית ועל כך אני מודה ומברך. אני מרשה לעצמי להוסיף ולהודות לרענן על שהסכים להיכנס ולהוביל את המשק בתקופה מורכבת זו, תוך מאמצים רבים לייצוב הספינה במים הסוערים בהם היינו לאחרונה. התהליכים שרענן הוביל מבשילים לכדי מימוש וכיוון דרך ויהוו לי ולנו צידה לדרך.

בתאריך 1.1.2018 החלפנו כיסאות והרמנו כוסית לחיים. רענן ימשיך ללוות אותי בחודש הקרוב עם הכניסה לתפקיד. כובד האחריות מובן לי היטב וכעת חובת ההוכחה עליי. מאחל לנו – לכל משק סעד, הצלחה בכל מעשה ידינו.

כראל האפרין

לצדי ולדביר לוי מנל טוב להולדת הבן

לאהרל'ה וליונת, לסבתא רבתא-אליסבא חריל' ולכל המשפחה

איחולים לשמחות ולנחת!